

Kapličky - Brontosauři

Zdvihnul jsem ruku, abych nepřestal být
abych se v myšlenkách svých neutopil snad.
Mám v sobě hříchu, že až mračna kdesi nad spánkem
mé noci svírají a nedokáží spát

 F C
R: věřím v cosi v nějaký svět
 G
 v člověka co nám může odpustit snad
 F C
 někdo tu předce musí vědět že jsme
 G
 a někdo musí nás mít opravdu rád

Zdvihnul sem oči abych nespatriil zem
abych se nedotýkal mého druhého já
oblaka vyprávěla o jasných hvězdách
co jsou jen v noci vidět nad nimi stát

R: A proto věřím ... 2x

Zaslech' jsem volání a otočil se čelem
a někdo nahlas se mi do očí smál.
Zaslech' jsem prosby co se do rány stáčí
a tiché pohlazení toho, kdo se bál.

R: A proto věřím ...

Dávno už nevolám, jen skály hlasy vrací
v lidech se nad ozvěnou ozývá jen smích.
K ránu se nad pokorou pohlazení ztrácí
a z bílých kapliček jen tichý slyšíš vzdych.

R: A proto věřím ... 2x